

FE MAD²

FESTIVALOVÝ ZPRAVODAJ

Festival mladého amatérského divadla pátek 12. 9. 2025

8:30–10:00	Snídaně
10:00–12:00	Dívaldo Exil, Pardubice M. Dadák: POUTNÍCI DO LHASY
11:30–13:30	Oběd
12:20–13:20	Semináře
13:30–14:30	Beseda v kruhu
15:00–16:30	Dívaldo SUMUS, Praha S. Šaltenis: UTÍKEJ, SMRTKO, UTÍKEJ
16:40–17:40	Semináře
17:00–19:00	Večeře
17:45–18:45	Beseda v kruhu
19:00–20:15	Ochotnický spolek ŽUMPA, Nučice Mel Calman: SRDEČNÍ SLABOST
20:45–21:45	Semináře
21:50–22:50	Beseda v kruhu
23:00–00:05	Inspirativní představení Geisslers Hofcomodianten G. B. Andreini: DVĚ KOMEDIE V KOMEDII

DIVADLO VÁCLAV: VELKÝ VANDR

ROZHOVOR S:
Vladimírou Mandákovou

Představte krátce váš soubor.

Jak jste se v něm ocitla vy osobně?

Soubor je aktivní od roku 1998 a vychází z dlouhodobé divadelní tradice ve Václavově. Kromě samotné inscenační činnosti organizujeme i místní kulturní a společenské akce – divadelní poutě, divadelní přehlídku nebo ples. Jsme prostě takový pravý vesnický spolek, který se snaží o to, aby to u nás žilo.

Já osobně jsem se k souboru přidala ve svých 16 letech, když se začala zkoušet hra Naši furianti. Bylo potřeba hodně lidí do obsazení a kamarádka mě tehdy přemluvila, abych to zkusila. Část mojí rodiny byla aktivní už od založení souboru, takže jsem k tomu měla blízko – a nakonec jsem u divadla zůstala dodnes.

Co má společného Jan Eskymo Welzl a Václavov?

Václavov je místní částí Zábřehu a náš spolek má s městem dlouhodobě přátelské vztahy. A Zábřeh je zase nerozlučně spjatý s osobností Jana Eskymo Welzla – cestovatele, polárníka a dobrodruha, který je pravděpodobně jeho nejslavnějším rodákem. V místním muzeu je mu věnována krásná nová expozice a město se snaží jeho odkaz i příběh připomínat a propagovat. My jsme k tomu chtěli přispět po svém – divadlem.

Co bylo největší výzvou v inscenaci?

Rozhodně zvolená forma. Dosud jsme hráli klasické inscenace na kukátkovém jevišti, ale tentokrát se jedná spíš o kabaret, který stojí na přímém kontaktu s divákem a na

DIVÁCKÉ VÝKŘIKY

Moc se mi líbilo nářečí hlavních postav a vypravěč byl úžasný.

Moje oblíbená postava byl pan Welzl. Současně také ale vnímám, že tam bylo něco problematického, jen to nedokážu specifikovat.

Byla to taková pěkná poudačka.

Já bych řekla, že soubor do toho dal úplně plně nasazení a hlavní protagonist dokázal diváky udržet v celém příběhu nejen svým nasazením, ale i moravským nářečím.

Pěkný! Malinko zase něco jiného.

Byl jsem zmatený a asi to není můj šálek kávy.

Cigaret Eny vždy vyzdvihla scénu.

Miluju Eskyma a jeho knížky. Četl jsem o něm i knížky, které byly vydané, a tak mě zajímalo, jak to bude zpracované. Jsem spokojen.

Já jsem představení viděl podruhé a užil jsem si ho víc. Tentokrát jsem seděl v první řadě a tak to na mě více zapůsobilo.

BESEDA V KRUHU

To bylo 5D divadlo a to, že ti byla zima, to byl záměr! Co je to, prosím Vás, 5D?

I kdyby to bylo o polovinu kratší, tak by to bylo pořád dlouhé.

V Řecku hráli s maskami a všichni jim rozuměli. To nevíš.

Pro hudební představení by se hodilo umět zpívat.

Z 28 obrazů my jich hrajeme jen 10.

Já drkotal zubama a ještě se tam mluvilo o eskymácích!

My jsme v tom takovou hloubku nehledali.

Do dneška nikdo neví, jestli tam skutečně byl.

Každý ti řekne, že to byl magor.

Já nejsem rozhodně nejmladší a o něm jsem nikdy neslyšel.

Hraje se teď hodně lokálních věcí.

Tak jako Limonádový Joe je parodie na western, tak tohle je na Sněžného muže.

► neobvyklém uspořádání scény. Herci se musí pohybovat i chovat úplně jinak, než jsou zvyklí, a více reagovat na publikum.

Jak vznikl nápad na scénografii do tvaru L?

Byl to nápad režiséra Josefa Königa. Scéna je tvořena čtyřmi vzájemně propojenými platformami s celkovou délkou asi 18 m. Putování po scéně má podpořit dojem z Welzlova putování po světě a pomáhá nám odlišit jednotlivé lokace, kde se příběh odehrává. Diváci navíc nejsou jen pasivními pozorovateli – musejí sledovat dění z více úhlů, jsou „vtaženi do cesty“ spolu s námi, což je pro ně, věříme, zpestřením.

Obvykle hrajete ve svém kulturním domě, do poděbradského divadla se bohužel nevejdete a budete hrát venku. Už jste to někdy hráli v plenéru?

Umístění takto netypické scény je opravdu někdy oříšek a ne všude je to reálné. Ale venkovní představení jsme si už v létě vyzkoušeli - v obci Leština nedaleko Zábřehu. A byla to paráda, i když jsme si zvukově trošku konkurovali se zábavovou kapelou, která hrála v sousední vesnici.

Na kterou část inscenace (a můžete i se spoilery) se vy osobně nejvíce těšíte a proč?

Já se vždycky nejvíc těším na závěrečné „Sbohem!“, protože v tu chvíli vím, že jsme tu cestu společně ušli až do konce a že jsme to více nebo méně úspěšně zvládli.

Co čeká váš soubor v následujících měsících?

Nás teď čeká velice hektické období, ale jsme za to moc rádi a těšíme se. Konec září u nás každoročně patří svatováclavské divadelní pouti. Během října máme nasmlouvané osm představení, mezi nimi i představení Velkého vandru u příležitosti otevření zrekonstruovaného kulturního domu v Zábřehu – to je pro nás velká čest. A v listopadu nás čeká už tradiční divadelní přehlídka O Václava, kam všechny srdečně zveme! ■

OTÁZKA NA HERCE

Poprvé za klavírem v divadle – jaké to pro vás bylo, když jste navíc musela naučit hudbu celý soubor? Otázka pro Soňu Švoubovou.

Byla to výzva. Originální inscenace má vlastní hudbu, ale ta je poměrně komplikovaná, takže jsem ji musela zjednodušit. Noty jsem si upravila podle sebe a všechno se nejdřív naučila – melodií, rytmus, zpěv. Až pak jsem to mohla začít předávat ostatním. Trvalo to asi půl roku. Měli jsme zvlášť zkoušky zpěvu a zvlášť činoherní. Bylo to náročné, ale bavilo mě to. Za klavírem v divadle jsem seděla poprvé, ale hraje se mi dobře. A protože sama taky hraju, vím, co to znamená být na jevišti.

TECHNICKÁ č. 2!

Je krásné pobývat na zámku, že? Ale i ten má svá pravidla. Hlavní brána bude každý den neprodyšně uzavřena přesně ve 24:00. Pokud se zdržíte déle, bude možné proklouznout postranní brankou, která se ovládá moderním hnědým vypínačem po její levé straně. Po stisknutí vypínače se dostanete ven. Vřele nedoporučujeme klepat v těchto nočních hodinách na okénko pana vrátného. Naopak doporučujeme situaci zrekognoskovat ještě za denního světla s minimem promile v krvi. Neznalost neomlouvá!

FILIP ČAPKA

výstava obrazů

11. 9. - 30. 9. 2025

foyer Divadla Na Kovárně

Festival mladého amatérského divadla
pátek 12. 9. 2025

FE
MAD 2

ROZHOVOR S:
Filipem Čapkou

DIVADLO JE KRÁSNÉ, ALE OBRAZ JE NA FURT

Filipe, existuje nějaké spojení mezi Vámi a Poděbrady?

Obrovské. Celá produkce mého hobby magazínu, který točím už 11 let, pochází z Poděbrad. Mám tu vlastně svého chleboďárce, hlavního produkčního a také velkého kamaráda v jedné osobě.

V rozhovorech s Vámi a na svém webu u uvádíte, že malujete „teprve“ od roku 2020. Přitom máte na webu nějakých šedesát osm obrazů. To je velké číslo, když vezmeme v potaz, že jste se nikdy neučil malovat...

Ve skutečnosti to je o nějakých patnáct, dvacet víc, ne-li ještě víc. Jsem teď trochu lempl a nestíhám web aktualizovat. Kdyby mi někdo před pěti lety řekl, že budu malířem, tak se mu vysměji. Mě to zkrátka v jednu chvíli chytlo a začal jsem patlat barvy, jak mi přišly pod ruku. První výtvary byly hrozný. Pak jsem strávil spoustu hodin sám se sebou plus spoustu hodin nad díly těch největších malířů, byť jen v reprodukci a na monitoru. Nějak to ve mně celé „vybuchlo“ a začalo to. Jednoho dne byla první výstava, druhá výstava, webovky... A najednou vznikl obrovský zájem o mé obrazy. Toho zájmu si ohromně vážím a přistupuji k němu s velkou pokorou.

Líbí se Vám jako divákoví tedy alternativnější styly spíše než třeba baroko nebo renesance?

Mám obrovský obdiv k technice těchto lidí, ale dál mě to neoslovuje. Nedotkne se mě to emocionálně ani jinak. Vypozařoval jsem, že u Michelangela nebo da Vinciho řeknu „Wow, mistrovské dílo!“, ale kromě Poslední večeře mě to už víc nezasažne. Kdežto - a na to jsem si přišel právě na internetu během těch tisíců hodin - vždy, když se přede mnou objevil Basquiat, Picasso a další, šel mi mráz po zádech. Vždy se ve mně něco obrovsky pohnulo. Tak jsem zjistil, že tudy vede moje cesta. Řekl jsem si: „Neumím nic, tak budu aspoň ze začátku kopírovat.“ A to je celé mé tajemství.

Mnoho Vašich portrétů je inspirováno známými osobnostmi z oblastí hudby, politiky, ale i divadelními postavami. Kam si chodíte pro inspiraci?

V první řadě do sebe. Pak do toho, co přichází ke mně, ať už jsou to přednášky, různé semináře, knihy, podněty všeho druhu. Hodně se inspiroji v historii Česka. Snažím se zachytit ducha českého národa - proto Hus, Komenický, Palach, Havel a všechny tyto ikony. Náš národ je naprosto výjimečný. Po tom židovském a tibetském jsme třetí vyvolený národ, o tom jsem přesvědčený.

Dohledala jsem, že minimálně váš dědeček, ale snad dokonce i babičky, byli v amatérském divadle činní. Jaký máte tedy vztah k amatérskému divadlu?

Celý můj rod stran Čapka vzešel z amatérského divadla v Brodce u Přerova. Dědeček založil coby člen Českých drah tamní spolek Josefa Kajetána Tyla. Díky tomu šli oba dva jeho synové hrát divadlo a jejich děti pak také. Ale ochotnické divadlo jsem osobně, tuším, nikdy nehrál. Tím, že táta byl v profi divadle, já začal také rovnou s profesionálním. Shodou okolností včera Honza Dědek někde vyhrabal fotografii, jak jsem hrál jako prcek velkou roli v Ostravě v Národním divadle moravskoslezském s Honzou Fišarem. Zíral jsem na to jako vyoraná myš, protože jsem vůbec nevěděl, že tahle fotka existuje.

Umíte se prodávat?

Neumím. A čím dál tím míň po tom toužím, protože si myslím, že člověk a obraz se vždycky najdou. Aspoň to tak platí tehdy, když se do toho nezačne promítat ego, manipulace a chtění, pak už se to celé pokrývá. I proto teď nejsem moc aktivní na sociálních sítích. Čas od času jen trochu „refreshnu“ webovky a udělám výstavu. Ale že bych se účelně „prodával“, to ne. Na druhou stranu, když mi třeba zavolají z televize, abych vystoupil v nějakém pořadu, např. včera v Sedmi pádech Honzy Dědka, to jdu. Když to přijde samo, jdu rád.

Měl jste nějaký herecký sen, který se vám splnil nebo který byste si ještě splnit chtěl?

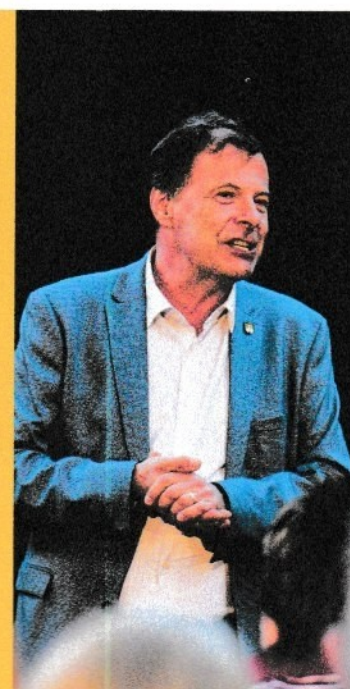
Vlastně neměl a ani v tuto chvíli nemám. Divadlo jsem bral jako setkání s lidmi, s díly, která jsme dělali. Těch bylo tolik, že ani nemá cenu je vyjmenovávat všechny. A pak jsem zaplatpánbůh vyhořel. ■

Celý rozhovor si přečtěte
v online zpravodaji.

FE
MAD

Festival mladého amatérského divadla
pátek 12. 9. 2025

ZAHÁJILI JSME!

Národní institut pro kulturu
Czech Cultural Institute

Databáze českého amatérského divadla radí:
Nenašli jste, co jste hledali?
Pište na divadlo.baze@nipos.cz.

JEDNOU NOHOU V DIGITÁLU

Nestihli jste si urvat nějaké z čísel festivalového zpravodaje? Nebo dočíst článek? Nezoufejte, všechny (a v plné barvě!) najdete zde.

JÍDELNÍČEK NA PÁTEK:

Oběd

Polévka: Brokolicová
Přírodní vepřové žebírko, rýže
Veg.: Houbové rizoto

Večeře

Boloňské špagety, sýr
Veg.: Boloňská sojová směs, špagety

CHCETE DOSTÁVAT NEWSLETTER?

Objednejte ho na adrese redakce:
redakcefemad@seznam.cz

FESTIVALOVÝ ZPRAVODAJ FEMAD | Redakce: Kateřina Vaněčková, Vendula Skrbek Melišková, Renata Hanušová, Marijana Šípková, Rebeka Suchá, Josef Kanínský | Foto: Martin Takáč | Grafická úprava: Jolana Daňková | Adresa redakce: Jirího náměstí 1/1, 290 01 | www.ipodebrady.cz | www.festivalfemad.cz | redakcefemad@seznam.cz

Středočeský kraj

Poděbrady
město

